

ZO GAAN WIJ MET ELKAAR OM
- ANTI-PESTPROTOCOL -
BASISSCHOOL PANTA RHEI BEVERWIJK

Inhoudsopgave

Inleiding	2
Hoofdstuk 1 Plagen of pesten?	3
Hoofdstuk 2 De Kanjerafspraken	4
Hoofdstuk 3 Preventie	5
Hoofdstuk 4 Wat mag een ouder verwachten van de leerkrachten op school?	6
Hoofdstuk 5 Aanpak.....	7
Hoofdstuk 6 Op welke manier corrigeert de leerkracht op school?	8
Hoofdstuk 7 Wat wordt van ouders verwacht?	10
Hoofdstuk 8 Grensoverschrijdend gedrag	11
Hoofdstuk 9 Dossiervorming.....	12

Inleiding

Panta Rhei gebruikt de Kanjertraining als aanpak voor het voorkomen en aanpakken van pesten. Maar de Kanjertraining is méér: sociale vaardigheden en burgerschap zijn ontwikkelingsgebieden waar het bij de Kanjertraining over gaat.

Dit pestprotocol bevat afspraken in de vorm van een aantal uit te voeren stappen om op de kanjermanier te kunnen reageren op situaties waarin een leerling wordt gepest of pest. In dit protocol wordt beschreven hoe wij handelen volgens de principes van de Kanjertraining. We beschrijven wat van alle betrokkenen wordt verwacht. Voorbeeldsituaties en reacties zijn opgenomen om scherp te krijgen wat in bepaalde situaties verwacht wordt; wat helpend gedrag is en wat niet. In dit protocol wordt helder dat, wanneer sprake is van pesten, dit alleen stopt wanneer leerkrachten en ouders dezelfde taal spreken. Er wordt samengewerkt om tot een oplossing te komen, waar alle partijen zich in kunnen vinden.

We gaan ervan uit dat dit protocol én de informatie uit de schoolgids voldoende informeert over ons beleid rond pesten. We verwachten dat alle betrokkenen: teamleden, leerlingen en ouders, handelen volgens de principes van de Kanjertraining en dit protocol.

Hoofdstuk 1

Plagen of pesten?

Plagen gebeurt vaak spontaan, het duurt niet lang en gebeurt niet dag in dag uit. Bij plagen ben je gelijk aan elkaar; niemand is de baas. Ook liggen de rollen niet vast, de ene keer plaagt de één, de andere keer plaagt de ander. Plagen gebeurt zonder iemand pijn te willen doen en is daarom vaak leuk en grappig.

Wat is pesten? Bij pesten ben je niet gelijk aan elkaar. De pester is vaak sterker of ouder en heeft een grote mond. Anderen kijken vaak tegen de pester op. Pesten gebeurt ook vaak in een groep en telkens is dezelfde persoon de klos. De pester wil pijn doen, vernielen of kwetsen. Pesten gebeurt vaker dan één keer, soms weken – of maandenlang. Het gebeurt meestal zo dat volwassenen het niet merken.

Pesten heeft een groot effect. De gepeste voelt zich vaak eenzaam en verdrietig en is onzeker en bang. Pesten kan zelfs lichamelijke en psychische klachten veroorzaken.

Cruciaal bij het ontstaan en het in stand houden van pesten zijn de reacties van leeftijdsgenoten op de pester. Zolang deze het pesten blijven aanmoedigen, is het voor de pester moeilijker om hiermee te stoppen. Heerst in een klas een mentaliteit van respect en vertrouwen, dan zal minder gepest worden dan wanneer een onveilige sfeer heerst waarin leerlingen zich moeten bewijzen en bezig zijn met hun status in de groep.

Pesten gebeurt per definitie buiten het zicht van de persoon die kan ingrijpen zoals een ouder/verzorger, leerkracht of directeur. Het is van belang dat er samenwerking is tussen school en ouders. Dat betekent dat moet worden samengewerkt tussen school en ouders, waarin een open communicatie op basis van vertrouwen noodzakelijk is. Leerlingen moet geleerd worden hoe zij kunnen aangeven dat zij zich gepest voelen of merken dat in hun omgeving wordt gepest.

Hoofdstuk 2

De Kanjerafspraken

Basisschool Panta Rhei streeft een positieve, opbouwende sfeer na. De school gebruikt Kanjerlessen om het onderlinge vertrouwen te versterken. Op Panta Rhei speelt niemand de baas, hebben we plezier met elkaar en blijf je niet zielig. De leerkracht daarentegen is op school “de baas/ het gezag” en de ouders zijn dat thuis.

Als een conflict zich tussen leerlingen afspeelt, dan kiezen wij voor een oplossingsgerichte aanpak. D.w.z. dat we zoeken naar een oplossing die alle partijen recht doet en de gemaakte afspraken borgt. Een oplossingsgerichte aanpak is te onderscheiden van een wraak- en haatgerichte aanpak (vormen van bedreiging en kwaadsprekerijen) of een zeurgerichte aanpak (indirecte kwaadsprekerijen en slachtofferschap). Kortom: doe elkaar recht.

Wat doen we wel en wat doen we niet?

Veel ouders verlangen van de school dat “het kwaad” (= de pester) moet worden bestreden, en dat “het goede” moet worden beschermd. De school kiest er echter niet voor om leerlingen te beoordelen als behorend bij “kwaad of goed”. De ontwikkeling van het sociaal bewustzijn gaat met vallen en opstaan. Leerlingen hebben het recht daarin te worden begeleid en te worden opgevoed. Ouders en leerkrachten hebben gezamenlijk die opvoedingsplicht.

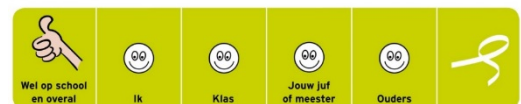
In gesprek met leerlingen en ouders houden we rekening met elkaar: niemand hoeft zich onveilig te voelen door het gedrag van de ander. Deze anderen zijn:

- Klasgenoten en andere leerlingen op school;
- De leerkrachten, de zorgcoördinatoren, de directie, de ouders van andere leerlingen;
- De ouders van de leerling.

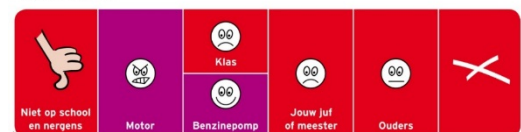
De school neemt de smileyposter van de Kanjertraining als uitgangspunt:

- Het is prima dat vrienden het leuk vinden wat een leerling bedenkt en doet, maar als de rest van de klas dat niet leuk vinden evenals de leerkracht en de ouders, dan staan we dit op school niet toe.
- De leerling blijft fatsoenlijk en laat zich niet bepalen door uitdager(s): “Geef geen benzine aan vervelend lopende motortjes.”
- Mocht een leerling zich niet willen houden aan de eenvoudige afspraken zoals weergegeven in de smileyposter, dan wordt dat met de ouders van de betreffende leerling besproken. In dit gesprek wordt ervan uitgegaan dat de ouders met de school willen meedenken om een oplossing te zoeken die goed is voor het eigen kind, andere leerlingen, de leerkracht, de school en de buurt.

Dit doen we wel

Dit doen we niet

Hoofdstuk 3

Preventie

De Kanjerlessen maken onderdeel uit van de wijze waarop de school werkt aan het voorkomen van pestgedrag. De uitgangspunten van deze aanpak zijn als volgt:

- De Kanjerafspraken;
- Denk goed over jezelf en de ander;
- Pieker niet alleen, maar deel je zorgen met een ander;
- Denk oplossingsgericht;
- Geef op een nette manier je mening en doe je voordeel met kritiek die je krijgt;
- Hulp in de vorm van een maatje (bemiddeling);
- Duidelijk schoolbeleid en handhaving ervan.

De school maakt onderscheid tussen onvermogen en onwil. Is er sprake van onvermogen, dan mag deze leerling erop vertrouwen dat hiermee rekening wordt gehouden. Deze leerling heeft veel te leren in een moeizaam proces. De omgeving heeft daar begrip voor. Is er sprake van onwil, dan krijgt de leerling een grens gesteld, ook als dat samengaat met onvermogen. Bij onwil kan geen beroep meer worden gedaan op begrip vanuit de omgeving. Het kan namelijk niet zo zijn dat de omgeving voortdurend rekening moet houden met de leerling en dat deze leerling het ongewenste gedrag kan voortzetten.

Er is geen enkele reden om een ander het leven zuur te maken. Daarmee ben ik het eens, maar in mijn geval is het anders want...		
Ik heb een stoornis, dus mag het.	☐ Mee eens	☐ Niet mee eens
Ik ben speciaal, dus mag het.	☐ Mee eens	☐ Niet mee eens
Mijn ouders zijn geschelden, dus mag het.	☐ Mee eens	☐ Niet mee eens
Ik word niet begrepen, dus mag het.	☐ Mee eens	☐ Niet mee eens
Ik heb een geloof, dus mag het.	☐ Mee eens	☐ Niet mee eens
Ik heb slechte cijfers, dus mag het.	☐ Mee eens	☐ Niet mee eens
Ik ben nu eenmaal zo, dus mag het.	☐ Mee eens	☐ Niet mee eens
Ik heb nog een andere mening. Ik vind dat je een ander mag bedreigen, vernederen, lastig vallen, bestelen, beledigen als...		

Hoofdstuk 4

Wat mag een ouder verwachten van de leerkrachten op school?

Voorbeeldgedrag

Een ouder mag verwachten dat de leerkrachten van de school respectvol omgaan met de leerling en met de ouder.

Een ouder mag verwachten dat de leerkrachten onderling respectvol met elkaar omgaan. Zij zijn zich bewust van het gezegde: *goed voorbeeld doet goed volgen*.

Een ouder mag verwachten dat de leerkrachten twee gedragstalen weten te spreken. De ene gedragstaal sluit aan bij de wereld van wederzijds respect en richt zich op het geven van inzicht. De andere gedragstaal sluit aan bij de straatcultuur en is directief, duidelijk, helder en grensstellend. De leerkracht gedraagt zich niet volgens de normen van de straatcultuur, maar weet dat er heel duidelijk een grens moet worden gesteld aan de mentaliteit van de straat. Geen overleg, geen onderhandeling, niet ingaan op: "Ja...maar!"

Het voorbeeldgedrag van de leerkracht nodigt leerlingen uit om over te stappen naar de wereld van wederzijds respect. Als zich een probleem voordoet op school, dan mag er van leerkrachten verwacht worden dat zij oplossingsgericht aan de slag gaan. Zeurgerichte of wraak- en haatgerichte reacties vinden geen voedingsbodem bij de leerkrachten. De leerkrachten hebben ouders nodig om tot een goede oplossing te komen die goed is voor de leerling, maar ook voor de andere leerlingen, hun ouders, de leerkracht, de school en de buurt.

Voorbeeld van correcte reactie van de leerkracht op excuus van leerlingen voor hun wangedrag:

Reactie leerling: "Maar hij/zij daagt mij uit!"

Leerkracht: "Je laat je uitdagen en opjutten. Doe alsof de opjutter een radio is. Je hoort het wel, maar luistert niet."

Reactie leerling: "Ik deed het wel, maar hij/zij vertelde niet dat ik moest stoppen."

Leerkracht: "Je moet rekening leren houden met gevoelens van een ander. Als iemand niet blij kijkt, dan moet jij je afvragen of het wel leuk is wat jij allemaal doet."

Reactie leerling: "Maar hij/zij deed het ook bij mij."

Leerkracht: "Natuurlijk hoef jij het niet over je kant te laten gaan. Maar dan ZEG je er iets van. Je gaat niet schelden, zeuren, huilen, roddelen. En gaat het door? Dan haal jij je schouders op en denkt: jammer dan. Je stapt naar je maatje. Wordt het heel erg? Dan stap je naar de leerkracht. Die weten van wanten. Daar mag je op vertrouwen."

Reactie leerling: "Ik deed het wel, maar ik deed het niet alleen. Waarom moet u mij weer hebben?"

Leerkracht: "Ik ben niet van plan om slecht over je te denken. Als je iets doet wat niet helemaal de bedoeling is en ik zie dat, dan ga ik met jou niet de discussie aan."

Voorbeeld van correct antwoord van de leerkracht op misdragingen van ouders:

"Beste ouders, u spreekt met respect over elkaars kinderen en opvoeding. Uiteindelijk doen we allemaal ons uiterste best naar eer en vermogen. U spreekt met respect over de leerkrachten die werkzaam zijn op deze school."

Hoofdstuk 5

Aanpak

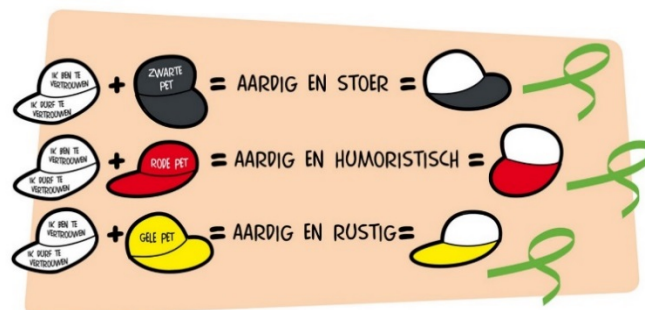
De Kanjertraining richt zich op meer dan pesten alleen. leerlingen leren om te gaan met vervelend gedrag van een ander. leerlingen die zich niet goed gedragen worden aangesproken op hun verantwoordelijkheid en hun verlangen het goede te doen. De meeste leerlingen bedoelen het goed, maar soms is de toon onprettig. Daarin wijkt een leerling niet af van volwassenen. Als dit zich voordoet, dan wordt de leerling gecorrigeerd. Omdat leerkrachten of ouders niet alles zien, is het van belang dat leerlingen zelf ook zelfredzaamheid vertonen. leerlingen kunnen aan elkaar vertellen dat ze last hebben van bepaald gedrag. Omdat leerlingen, op een enkeling na, niet vervelend willen doen, zijn op deze wijze de meeste problemen op te lossen.

In de Kanjertraining wordt expliciet geoefend in rollenspelen hoe je kunt reageren op vervelend gedrag. Dit gebeurt met behulp van verschillende petten waarbij de kleur van de pet de gedragsrol aangeeft.

Leerlingen leren tijdens het rollenspel dat zij rechtop staan, de ander aan kijken en zeggen: "Ik vind dit vervelend, wil je ermee stoppen?"

Vervolgens lopen ze naar een andere leerling die ze kunnen vertrouwen, een maatje. Daar gaat de leerling niet zeuren, maar samen met de maatje iets anders doen. Als het op deze manier niet opgelost wordt, dan gaat de leerling samen met zijn maatje naar de leerkracht.

Leerlingen leren tijdens en rollenspel ook dat medeklasgenoten soms de neiging hebben om te giechelen om het grensoverschrijdend gedrag van de uitdager. Aan deze leerlingen wordt duidelijk gemaakt dat dit giechelgedrag het pestgedrag van de uitdager versterkt. Ze geven als het ware "benzine" aan een vervelend lopend motortje. De leerlingen leren geen voeding (benzine) meer te geven aan vervelend gedrag. Zo oefent niet alleen de gepeste, maar ook de omstander.

Hoofdstuk 6

Op welke manier corrigeert de leerkracht op school?

Leerlingen hebben niet de bedoeling om vervelend te doen. In een conflict wordt daarom gevraagd naar bedoelingen van de leerling. "Is het jouw bedoeling om mij zo boos te maken? Is het niet jouw bedoeling? Doe dan anders. Is het wel jouw bedoeling, dan doe je het goed, maar dan heb je nu een probleem, want ik sta niet toe dat jij verder gaat op deze manier."

Een voorbeeld

Een jongen wordt dag in dag uit gepest door een vijftal klasgenoten. Vraag aan dit vijftal: "Is het jullie bedoeling om deze jongen zo te treiteren dat hij bang wordt en nauwelijks nog naar school durft?" "Nee, het is niet mijn bedoeling."

Leerkracht: ".... Fijn, hoe ga je het nu oplossen met deze jongen?"

Een andere leerling zegt echter: "Ja, het is wel mijn bedoeling hem te treiteren, zodat hij bang wordt."

Leerkracht: "Daar ben je dan in geslaagd. Maar het kan niet. Ik geef je bedenktijd. Want ik begrijp nu dat jij de bedoeling hebt om deze leerling te treiteren?"

Leerling: "Ja, dat is mijn bedoeling."

Leerkracht: "Je gaat rustig nadenken over je antwoord. Misschien heb je een bijzondere reden. Misschien vind je het nodig om stoer te doen op dit moment. Na schooltijd kom je even bij me (of blijf even na)".

Leerling krijgt bedenktijd.

Leerkracht: "Je hebt kunnen nadenken. Wat ben jij van plan hier op school, is het nog steeds jouw bedoeling om deze jongen dwars te zitten? Is daar misschien een reden voor om dat zo op die manier aan te pakken?"

Leerling: "Hij is gewoon stom."

Leerkracht: "Wat voor stoms doet hij dan? Kan hij daar iets aan veranderen? Of is het gewoon jouw bedoeling om hem dwars te zitten?"

Leerling reageert door te zeggen: "Nee, het is eigenlijk niet mijn bedoeling om te treiteren."

Leerkracht: "Gelukkig. Wat ga jij nu bij jezelf veranderen? En hoe herstel je het verdriet dat je hebt aangericht?"

Leerling houdt voet bij stuk. "Ja, het is mijn bedoeling. Want hij is stom."

Leerkracht: "Jammer, ik bel nu je ouders op om te vragen of ze hier willen komen. Dan herhaal je hetgeen je tegen mij zegt, in aanwezigheid van je ouders. Het hangt van het gesprek af met je ouders of je de klas nog in kunt komen."

Actie die nu moet worden ondernomen

- Bespreken met de anti-pestcoördinator, zorgcoördinator of de directie op school die kan ondersteunen en bijstaan.

- Contact opnemen met de ouders van de leerling om te overleggen hoe nu verder te handelen. In het contact met de ouders wordt verteld wat het probleem is en wat de bedoeling van hun kind lijkt te zijn. Aan de ouders wordt nadrukkelijk gevraagd of zij de bedoeling van hun kind ondersteunen.

Reactiemogelijkheid 1 van de ouders

"Nee, natuurlijk ondersteunen wij dat niet."

Dan wordt een afspraak gemaakt met de ouders met het doel gezamenlijk tot een oplossing te komen, waarin dat gedrag van de leerling zich niet meer voordoet.

Reactiemogelijkheid 2 van de ouders

"Ja, u moest eens weten wat een idiote moeder die jongen heeft waar mijn kind het op heeft gemunt." (= Ik vind het goed wat mijn zoon doet.) Ouders worden duidelijk gemaakt dat deze manier van reageren niet op prijs wordt gesteld.

- Zolang de ouders niet op school zijn geweest, wordt de leerling in een andere groep geplaatst

School en ouders halen voordeel uit een goede samenwerking en communicatie. Ouders hebben de verantwoordelijkheid om een pestprobleem bij de leerkracht aan te kaarten, evenals de leerkracht dit richting ouders doet.

Dit neemt niet weg dat iedere partij moet waken over haar eigen grenzen. Het is bijvoorbeeld niet de bedoeling dat ouders andermans kind een lesje gaan leren met het doel de problemen voor het eigen kind op te lossen. Bij problemen van pesten of agressie nemen de leerkrachten, directie en ouders hun verantwoordelijkheid en voeren overleg met elkaar met het doel een goede oplossing te vinden die ook in de toekomst houdbaar is.

Voorbeeldgedrag van leerkrachten en ouders is van groot belang. Er wordt minder gepest als duidelijkheid heerst over de omgang met elkaar, waar verschillen worden aanvaard en waar ruzies niet met verbaal of fysiek geweld worden opgelost. Agressief gedrag van leerkrachten, directie, ouders en leerlingen wordt niet geaccepteerd. Alle betrokkenen nemen duidelijk stelling tegen dergelijke gedragingen.

Hoofdstuk 7

Wat wordt van ouders verwacht?

Het oplossen van conflicten tussen kinderen is zelden een probleem als op basis van het voorgaande met elkaar wordt overlegd.

Van de ouders wordt verwacht dat zij zich aan de volgende vuistregels houden:

- **Zelfbeheersing**
Dat betekent dat een ouder niet het recht heeft andermans kind, een andere ouder/verzorger of een leerkracht verbaal of fysiek te overdonderen of aan te vallen. Een ouder misdraagt zich niet in de aanwezigheid van andere kinderen.
- Ouders spreken in positieve zin over andermans opvoeding en andermans kind
Dat doet de school ook over ouders en kinderen.
- Als een ouder zich zorgen maakt om het welzijn van zijn kind, of het welzijn van andermans kind, dan vindt overleg plaats met de leerkracht.
Uitgangspunt daarbij is dat een ouder in gesprek gaat met het doel een oplossing te zoeken die goed is voor alle partijen. De leerkracht is hierin een medestander.
- Ouders kennen het verschil tussen overleg waarin zorg wordt gedeeld of een oplossing wordt gezocht en kwaadsprekerij of achterklap.
- Ouders beheersen zich op social media.

Voor ouders

- Ook mijn kind kan doen als de zwarte, rode of gele pet. Ook mijn kind kan pesten.
- Ook mijn kind kan worden gepest.
- Ik neem het probleem serieus.
- Ik raak niet in paniek.
- Ik straf niet verbaal agressief of fysiek als ik hoor dat mijn kind pest.
- Ik probeer er achter te komen wat mogelijke oorzaken kunnen zijn van het gedrag van mijn kind.
- Ik vraag mij af:
Voelt mijn kind zich veilig thuis?
Voelt mijn kind zich veilig op school?
Pest mijn kind uit stoerheid of uit gewoonte?
Pest mijn kind omdat het denkt dat het zo hoort?
Pest mijn kind omdat het bij de groep wil horen?
Weet mijn kind wel wat het doet, wat het aanricht?
- Ik corrigeer agressieve buien.
- Ik overleg met de school, ik ga niet zelf ingrijpen.
- Ik bied hulp aan mijn kind.
- Ik lees boeken over pesten of vraag informatie op.
- Ik schakel eventueel een expert in als ik dat nodig vind of als de school dat aangeeft.

Hoofdstuk 8

Grensoverschrijdend gedrag

Op Panta Rhei gaan wij ervanuit dat leerlingen zich positief gedragen. Maar het kan weleens voorkomen dat het misgaat. Dat is niet erg, dit zijn leermomenten. Uitgangspunten van het gesprek zijn dan o.a. Waarom ging het niet goed? Wat was jouw rol in het geheel? Hoe ga je het de volgende keer doen? Hoe herstel je de emotionele of materiële schade? Kunnen we op deze manier weer verder met elkaar?

Grensoverschrijdend gedrag kan zich op verschillende manier uiten:

- Verbaal: vernederen, schelden, bedreigen, belachelijk maken, bijnamen geven, roddelen, bedreigen via social media op school, ernstig buitensluiten.
- Fysiek: schoppen, knijpen, slaan, spugen, krabben, bijten, laten struikelen.
- Materieel: stelen, verstoppen van kleding of spullen, opzettelijk kapotmaken van andermans eigendommen.

Het doet zich een enkele keer voor dat een leerling zich ernstig misdraagt en meent daartoe het recht te hebben. In dat geval wordt ter plekke contact opgenomen met de ouders. Zolang de ouders niet te bereiken zijn en niet op school zijn geweest, wordt deze leerling in een andere groep geplaatst.

Het gesprek met de ouders wordt oplossingsgericht gevoerd. Dit gesprek voldoet aan de criteria zoals die in het voorgaande zijn omschreven. Als ouders van mening zijn dat hun kind zich mag misdragen wordt de leerling uit de klas gehaald. We noemen dit de eerste verwijdering. Vervolgens wordt overwogen of de leerling kan worden teruggeplaatst in de eigen klas. Terugplaatsing is afhankelijk van de medewerking van de ouders en de leerling.

Als de leerling meer hulp nodig heeft om zich goed te kunnen gedragen dan wordt een begeleidingsplan voor gedrag uitgewerkt waaraan alle partijen meewerken en kan de leerling worden teruggeplaatst. Als dat niet mogelijk is of als de ouders en de leerling van mening zijn dat het zich mag misdragen, dan blijft de leerling in een andere groep. Negatief gedrag wordt genegeerd door de leerkracht en de nieuwe groepsgenoten. Op die manier wordt de leerling geholpen zich te houden aan normale gedragsregels. Begrijpt de leerling dat hij zich moet houden aan de gedragsregels van de school, dan kan de leerling worden teruggeplaatst naar de eigen groep.

Samengaand met deze maatregelen wordt er door de school een advies meegegeven aan de ouders. Het afwijzen van het advies en het niet mee willen denken van ouders aan een positieve oplossing, interpreteert de school als een vorm van pedagogische verwaarlozing en zal daar melding van doen bij bijvoorbeeld Veilig Thuis. Veilig Thuis heeft als gangbare regel dat het ingrijpt in een gezin als er meer dan twee meldingen over een gezin zijn binnengekomen.

Bij herhaling van wangedrag gaat de school over tot definitieve verwijdering.

Hoofdstuk 9

Dossiervorming

De misvatting heerst dat schorsing mag plaatsvinden na ruime dossiervorming. Dit is niet het geval. Verwijdering zelf is het dossier. Anders gezegd: de aanleiding tot de eerste verwijdering is dossiervorming. Als de leerling zich blijft misdragen en ouders werken niet mee aan een oplossing, dan volgt definitieve verwijdering. Het dossier is dan compleet.

Uitgangspunten bij ontwikkeling van een dossier zijn:

- School is een leerinstelling. De school beschermt het leerproces en zorgt voor een veilige leeromgeving. De school beschermt het leerproces tegen leerlingen en ouders die het leerproces ernstig belemmeren.
- School beschermt de leerlingen en de leerkrachten tegen grensoverschrijdend gedrag van een enkele medeleerling en/of een enkele ouder/verzorger.
- Een leerkracht heeft lesgeven als primaire taak. De leerkracht en de school beperken zich tot het volgende: Het gaat wel eens mis. Hoe lossen we dit op?

Beverwijk, 00-00-0000

Directie Basisschool Panta Rhei

Medezeggenschapsraad Basisschool Panta Rhei

Natasja Peters
Francis van Dijk

Kim van Duijn (secretaris)